

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Faisala Husseiniho a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobkyně: **YOUSIF COMPANYY, spol. s r. o.**, Podle trati 5, Praha 10, zastoupené advokátem JUDr. Mgr. Michalem Pospíšilem, Ph.D., Na Podkovce 12, Praha 4, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí ze dne 17. 6. 2021, čj. 23599/21/5300-21442-713011, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 10. 2023, čj. 11 Af 41/2021-111,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně je obchodní společnost, která si za období květen 2017 a červen 2017 žádala o vrácení nadměrného odpočtu DPH. Nárok na odpočet jí byl po několika letech (po ukončení daňové kontroly) přiznán. V říjnu 2020 pak Finanční úřad pro hlavní město Prahu přiznal společnosti úrok ze zadrženého nadměrného odpočtu, a to dvěma samostatnými rozhodnutími (jedno se týkalo května 2017, druhé června 2017). Společnost se proti oběma rozhodnutím odvolala.

[2] V červnu 2021 potvrdilo Odvolací finanční ředitelství jedním rozhodnutím obě rozhodnutí finančního úřadu. Společnost se proti odvolacímu rozhodnutí bránila žalobou podanou k Městskému soudu v Praze; během řízení o žalobě pak Generální finanční ředitelství nařídilo přezkoumání odvolacího rozhodnutí. Městský soud přerušil řízení do doby, kdy bude toto přezkoumávání pravomocně skončeno.

[3] V dubnu 2023 vydal odvolací orgán v přezkumném řízení rozhodnutí, kterým změnil odvolací rozhodnutí napadené žalobou. Nově potvrdil odvolací orgán jen jedno

rozhodnutí finančního úřadu; druhé změnil ve prospěch společnosti. Společnost se proti tomuto výsledku bránila, Generální finanční ředitelství však měnicí (přezkumně) rozhodnutí potvrdilo (v září 2023).

[4] Tentýž měsíc (v září 2023) městský soud rozhodl o pokračování v řízení; v usnesení uvedl, že s ohledem na vydání měnicího rozhodnutí v přezkumném řízení odpadl předmět řízení před soudem (odkázal na rozsudek NSS ze dne 21. 11. 2019, čj. 8 Afs 361/2018-49, č. 3951/2020 Sb. NSS). Městský soud vyzval společnost i odvolací orgán, aby sdělily svá procesní stanoviska k nastalé situaci.

[5] Společnost trvala na podané žalobě: rozhodnutí vydané v přezkumném řízení se podle ní vztahovalo jen na jedno rozhodnutí finančního úřadu (na to, které se týkalo května 2017), kdežto k druhému rozhodnutí finančního úřadu se nadále vztahovalo jen původní odvolací rozhodnutí. Odvolací finanční ředitelství naproti tomu navrholo, aby městský soud žalobu odmítl, protože rozhodnutí, které žaloba napadla, už neexistuje.

[6] Městský soud vzápětí (v říjnu 2023) usnesením žalobu odmítl. Proti usnesení městského soudu podala společnost kasační stížnost.

[7] Společnost tvrdí, že městský soud měl v řízení pokračovat; fakticky byl totiž nařízen přezkum jen části starého odvolacího rozhodnutí. Podání nové žaloby (k němuž společnost z opatrnosti přistoupila) je pro společnost nevhodné. Společnost kasační stížností výslovně napadla i nákladový výrok, proti výroku o vrácení soudního poplatku nic nenamítala.

[8] Odvolací finanční ředitelství ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedlo, že předmět řízení o žalobě jednoznačně odpadl, proto je usnesení městského soudu zákonné (ředitelství odkázalo na řadu rozsudků NSS). Na tom nic nemění ani to, že tato skutečnost může společnosti způsobovat potíže (vyšší náklady).

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Pokud správce daně, který je nejbližší nadřízený správci rozhodujícímu v posledním stupni, zjistí, že rozhodnutí vydané v tomto stupni je v rozporu s právním předpisem, nařídí jeho přezkoumání (§ 121 odst. 1 a § 122 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu). Přezkumné řízení provede správce daně, který rozhodl v posledním stupni; bylo-li původní rozhodnutí v rozporu s právním předpisem, může ho zrušit nebo změnit (§ 123 odst. 1 a 5 daňového řádu). Pokud správce daně původní (přezkoumávané) rozhodnutí změní, rozhodnutí v původním znění fakticky zaniká a je nahrazeno rozhodnutím ve znění změněném. Z hlediska soudní ochrany před zkrácením práv tedy původní rozhodnutí neexistuje a je třeba se bránit proti rozhodnutí změněnému (8 Afs 361/2018, body 17 a 18). To platí i tehdy, pokud se změna týká jen části původního rozhodnutí (rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2024, čj. 3 Afs 51/2022-38, bod 20 a judikatura tam citovaná).

[11] V projednávané věci není sporu o tom, že poté, co společnost napadla určité rozhodnutí správce daně u městského soudu, bylo toto rozhodnutí v přezkumném řízení změněno a přezkumné rozhodnutí nabylo právní moci (nebylo zrušeno). To je podle

pokračování

ustálené judikatury NSS jediná rozhodující skutečnost. Naopak není vůbec podstatné, jak velké části původního (přezkoumávaného) rozhodnutí se změna dotkla.

[12] NSS tedy souhlasí s městským soudem: žalobu společnosti bylo třeba odmítnout, protože nebylo o čem jednat (odpadl předmět řízení). NSS ještě podotýká, že tento důsledek vydání pravomocného přezkumného rozhodnutí nemohl být pro společnost překvapivý. Společnost byla v řízení před městským soudem zastoupena advokátem, související judikatura nebyla nijak rozporná a městský soud společnost na tento důsledek výslovně upozornil (a to ještě ve lhůtě pro podání žaloby proti přezkumnému rozhodnutí, respektive proti rozhodnutí o odvolání vůči přezkumnému rozhodnutí; novou žalobu ostatně společnost podle svých slov podala).

[13] Co se týče nákladového výroku napadeného usnesení (proti kterému společnost vznesla výslovnou kasační námitku), ten NSS věcně přezkoumal. Kasační stížnost totiž nesměřovala jen proti němu, a nebyla tedy proto nepřijatelná (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 6. 2010, čj. 7 Afs 1/2007-64, č. 2116/2010 Sb. NSS, bod 31). Protože městský soud žalobu správně odmítl, není žádný důvod rušit jeho výrok, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Podle zákona nemá žádný z účastníků na náhradu nákladů řízení právo, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Navrhovatel má právo na náhradu nákladů řízení jen tehdy, pokud vzal svůj návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele (§ 60 odst. 3 s. ř. s.). Společnost žalobu zpět nevezala, a nebyla ani plně uspokojena (a už vůbec ne v režimu § 62 s. ř. s., na nějž citované ustanovení míří).

[14] Společnost se svými námitkami neuspěla. NSS proto její kasační stížnost zamítl. Neúspěšná společnost nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti; Odvolacímu finančnímu ředitelství nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu